

ภารกิจหลักของคุณยาย

คุณยายเป็นหนึ่งในนักรบกองทัพธรรมที่มีหน้าที่ทำวิชาเป็นหลัก นับตั้งแต่เข้าไปในโรงงานทำวิชาของวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ซึ่งเป็นที่ชุมนุมของผู้มีบุญญาธิการที่เข้าถึงพระธรรมกายแล้ว ท่านได้เข้าไปรวมกลุ่มเพื่อทำงานอันยิ่งใหญ่และศึกษาวิชาธรรมกายขั้นสูง อันเป็นเรื่องยากเกินกว่าที่คนทั่วไปจะเข้าใจจากคำบอกเล่า ยกเว้นแต่จะปฏิบัติด้วยตนเองจนรู้แจ้งเห็นจริงตามไปด้วย แม้

...ภารกิจหลักของคุณยาย...

ท่านมีภารกิจอันสูงส่งอยู่ภายในโรงงานทำวิชา แต่เมื่อท่านเดินออกจากโรงงานทำวิชาแล้ว ท่านก็ดูเหมือนแม่ชีธรรมดาๆ ที่เรียบง่ายคนหนึ่งเท่านั้น เพราะไม่มีใครทราบถึงภารกิจที่ท่านทำอยู่ สาเหตุที่ไม่มีใครล่วงรู้ก็เพราะโดยปกติแล้วผู้ทำวิชาจะไม่นำเรื่องราวในโรงงานออกมาพูดกัน เพราะคนทั่วไปที่อยู่ภายนอกอาจตามไม่ทันแล้วเข้าใจผิดคิดเห็นเป็นอย่างอื่นได้ หากจะพูดก็พูดกันเองในหมู่ผู้ทำวิชาเท่านั้น โดยพูดไม่กี่ประโยคก็เข้าใจได้ เพราะเห็นแจ้งพร้อมๆ กันอยู่แล้ว

ในช่วงที่คุณยายเข้าไปในโรงงานทำวิชาใหม่ ๆ ท่านยังไม่คุ้นเคยกับภาษาที่ใช้ในโรงงานทำวิชา แต่ท่านก็ตั้งใจมากและไม่เคยขาดการเข้าทำวิชาแม้แต่เพียงวันเดียว ซึ่งการที่ใครคนใดคนหนึ่งจะสมัครใจอยู่ในพื้นที่อันจำกัด คือ บริเวณ

โรงงานทำวิชา ไปมาแค่เพียงหอฉันกับโรงงาน และที่พักเป็นระยะเวลาหลายปี นับว่าไม่ใช่เรื่องง่าย ลองนึกดูว่าหากเราต้องอยู่ในบ้านสักหนึ่งปีโดยไม่ต้องไปไหนเลย เพียงแค่เดินไปเปิดปิดประตูรั้ว หน้าบ้านแล้วกลับเข้าห้องมานั่งหลับตาเจริญภาวนาอย่างเดียวจะเป็นอย่างไร แต่คุณยายใช้ชีวิตในโรงงานทำวิชานานหลายสิบปี โดยปฏิบัติกิจวัตรเหมือนกันทุกวันได้ ท่านบอกว่าท่านไม่คิดเรื่องอื่นเลย คิดแต่เพียงเรื่องที่จะศึกษาวิชาธรรมกายเท่านั้น

คุณยายเล่าว่า ชีวิตของท่านในช่วงเวลานั้น มีความสุขมาก ท่านเป็นบุคคลที่อุดมไปด้วยคุณธรรม และคุณวิเศษภายในตัว แม้ภายนอกจะอ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ แต่ท่านสามารถตอบคำถามของ พระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ผู้ค้นพบวิชาธรรมกายได้ทุกคำถาม ด้วยอานุภาพแห่งธรรมปฏิบัติ

...ภารกิจหลักของคุณยาย...

คุณยายบอกหลวงพ่อกว่า แม้ท่านจะต้องปฏิบัติธรรมนาน 6 ชั่วโมง ในช่วงกลางวันและอีก 6 ชั่วโมง ในช่วงกลางคืนทุกวัน แต่เมื่อออกจากหน้าที่ในโรงงานทำวิชาแล้ว ท่านยังคงรักษาใจหยุดนิ่งต่อไปในทุกอิริยาบถ ไม่ว่าจะอาบน้ำ ล้างหน้า แปรงฟัน ซักเสื้อผ้า ใจของท่านก็ยังอยู่ในวิชาตลอดเป็นเวลาหลายปีต่อเนื่องกัน จนสังขารภายนอกสะพรั่งไปด้วยเส้นเอ็น แต่ทว่าแฝงใสด้วยรัศมีธรรมที่จับอยู่ทุกอณูเนื้อของท่าน

เมื่อถึงช่วงเปลี่ยนเวรการทำวิชาในแต่ละรอบ พระเดชพระคุณหลวงปู่จะซักถามผู้ทำวิชาว่า ได้รู้เห็นอะไรบ้าง และเห็นอย่างไร ต่อจากนั้นท่านจะสั่งงานแล้วให้อีกกลุ่มหนึ่งเข้าไปสลับทำหน้าที่แทน หลวงปู่จะสั่งงานเพื่อให้เชื่อมวิชากัน คือ ต้องรู้เห็น

เหมือนๆ กันทั้งสองกลุ่ม คือปฏิบัติธรรมพร้อมๆ กัน จนกระทั่งญาณรู้เห็นจรดต่อกันแล้ว จากนั้นกลุ่มเดิมจะถอยออกไป แล้วกลุ่มใหม่ก็จะเข้ามาทำวิชาแทน

สำหรับขุนยายแล้ว ท่านรักการทำวิชา มากจริงๆ แม้ว่าจะหมดช่วงเวลาที่ท่านต้องรับผิดชอบ และสามารถลุกออกไปจากห้อง เพื่อให้อีกกกลุ่ม เข้ามาทำหน้าที่ต่อ แต่ท่านเล่าให้ฟังว่า เมื่อเขาลุกไป กันหมดแล้ว ยายก็ยังไม่ลุก ยังนั่งรอฟังว่าพระเดช พระคุณหลวงปู่จะถ่ายทอดธรรมะ และสั่งงานทำวิชา อะไรให้กับผู้ที่มารับช่วงต่อบ้าง ขุนยายรอจนกระทั่ง พระเดชพระคุณหลวงปู่สั่งงานจบแล้วจึงค่อยๆ ลุก ออกไป

